Ч. 243. Неділя 12 падолиста (30 жовтня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На засіданю сойму дня 9 с. м. по відчитаню петиций та внесень слідувало мотивоване внесень поставлених на попереднім засіданю. З тих внесене пос. Остапчука в справі признаня учителям і учителькам збараского повіта 25 проц. додатку на дорожню на рік шкільний 1905 і 1906 передано комісиї буджетовій.

Пос Старух мотивував своє внесене в справі зміни приписів і законних постанов що до паспорту для свиний і рогатої худоби. Він домагав ся, щоби завізвати правительство, аби оно в порозуміню з Видїлом краєвим внесло зміну закона з 29 лютого 1880, іменно же розпорядженя міністерства справ внутрішних, справедливости, рільництва і торговлї з 12 цьвітня 1880 в тім напрямі, що: 1) обовязок паспортовий взагалі зносить ся, або бодай 2) що обовязок виказувати ся паспортом мають лиш ті, котрі наладовують рогату худобу і безроги на вивіз на зелїзницях. — Внесене се передано комісиї господарства краєвого.

Радї повітовій в Старім Самборі уділив сойм концесиї побираня мита від мостів повітових в Старім Самборі, Топільници, Турю, Тершаві і Старій Соли а відтак розпочала ся дальша дискусия над звітом комісиї аґрарної в справі унормованя парцеляциї.

Перший промавляв пос. Іноїньский і підніс потребу унормованя справи удержуваня церков і костелів на случай парцеляциї обшарів двірских. — Посол Гупка полемізував з пос. Стапіньским і доказував єму, що не правдивий єсть єго закид, мов би він, Гупка, мешкав в Кракові, а селянам віднаймав ґрунти по 30 до 40 зр. за морґ; він мешкає і господарить в Пивисках, а винаймив лиш половину ґрунтів селянам і то по 4 до 10 зр. за морґ. Так само неправда, мов би він нищив ліси у себе, о чім найлїпше могли би посьвідчити єго сусїди. В дальшій своїй бесїдї доказував пос. Гупка, що все складає ся тепер на то, що цїна землї значно обнизить ся. Після єго погляду в наслідок зміни відносин в Росиї, капітали, котрі до недавна численні польскі родини з царства польского і жиди з Росиї льокували в Галичинї в маєтностях земских, відпливуть назад до Росиї. Наконець заявив бесїдник, що внесеня комісиї аґрарної мають лиш на цїли перешкодити занадто наглому спадкови цїни землї і управильнити ту цїну.

Відтак промавляв ще посол Стапіньский і піддержував закиди, піднесені против пос. Гупки та домагав ся, щоби правительственний комісар вглянув в господарку „Товариства обивательскої помочи“ в Кракові, котрого презесом єсть пос. Сенковский а секретарем пос. Гупка. Наконець по промовах ґенеральних бесїдників: Стапіньского „против“ а Гурского „за“ відкинено всїма голосами против 9 (людовцїв і Русинів) внесене пос. д-ра Кароля: щоби над внесенями комісиї аґрарної перейти до порядку дневного, а специяльну дискусию відложено до слїдуючого засїданя.

Відповідь Є. Ексц. п. Намістника.

Перед закритєм засїданя відповів ще Є. Ексц. п. Намістник замість правительственного комісаря на інтерпеляцию послів Шептицкого, Тарновского, Чарторийского і тов. та сказав:

Від якогось часу множать ся подібно як і в инших краях коронних, в Галичинї, іменно же у Львові і Кракові демонстрациї, маючі підпирати змаганя до рівного, загального права голосованя. Не буду тут оцїняти того жаданя, бо то річ законодайних тїл, а стою на тім становищи, що я і підвластні менї орґани мають передовсїм безсторонно допильнувати точного виконуваня обовязуючих законів. Основою конституцийних прав єсть свобода і рівність. Свобода для кождого виповідати свою гадку —

35

В американьских містах промислових.

Після Е. Гессе-Вартеґа — зладив К. Вербик.

(Дальше).

— Ви, пане Мічер, не дістаєте мабуть нїяких листів — сказав я до него, показуючи на порожний стіл.

— Не дістаю нїяких — відповів він. — Менї предкладають лиш найважнїйші депеші, котрих приходить пересічно 1200 що дня, а в котрих розходить ся о закупно кілька тисячів штук худоби, о страйки або о дуже великі інтереси.

— А Ви то залагоджуєте так раз-два, кількома словами, що виписуєте на депешах?

— Чоловік має вже в тім вправу. Листами годі менї займати ся. На то суть иньші люди. Може хочете то побачити? Ходїть зі мною.

Ми увійшли до комнати зараз побіч. Велика саля, де сидять сотки писарів. От там коло вікон сидить рядом 24 клерків (писарів), котрі нїчого більше не роблять, лиш отвирають листи. Атже видите тоті коші, що їх люди вносять. Тоті листи розділяють ся після їх змісту помежи поодинокі відділи. Отсих сто двайцять клерків виставляють рахунки.

— Сто двайцять писарів, щоби писати рахунки? То ви мусите тут мати хиба кількасот контористів?

— Кількасот? Їх єсть кругло тисяч. (Менї аж голова завертає ся. У нас дома, то вже велика фабрика, що має тисяч робітників. А тут лиш самих контористів тисяч!) — Чого не треба записувати, залагоджуємо через телефон.

Сказавши то, повів він мене до телефонічної централки, де єсть около 300 сполучень і окремі дроти до всїляких міст. Зараз побіч єсть телєґрафічний уряд з власними дротами до Чікаґо, Ню-Йорку, Канзас Сіті, Омага і Бог знає куди.

На других поверхах знов сотки клерків, що сидять при своїх столах, ведуть книги, пишуть листи, виповняють табелї. Самі молоді люди, ледви один, котрому минуло сорок літ. Всї працюють тихо, все іде гладко, невидимі нитки сего робітного лябіринту ідуть до рук поодиноких людий, що прядуть і пускають їх дальше, зовсїм так, як то діє ся механічно в прядільнях з нитками, що навивають ся на цївочки.

— Кількож тут записують що року паперу! Кількож тут мусять зарабляти друкарі лиш на самім друку рахунків та книжок і заголовків на листах!

— Анї цента — відповів на то Мікер усьміхаючись — бо ми маємо власну друкарню. Ходїть на долину. — В найнизших поміщенях того величезного будинку єсть в руху як день так ніч десять великих скорих машин а пів сотки людий обслугує їх, впорядковують видруковані афіші, вінети і т. п. Побіч того яких двайцять і кілька переплетників оправляє книги ділові, що служать виключно лиш для діловодства Армура і Ски!

— От видите, в отсих побічних діловодствах єсть наш головний зиск — сказав до мене Мікер, коли ми ішли до справдешних поміщень фабричних. — Давнїйше обмежали ся ми лиш на різанє, вуджене та на фабрикацию шинок і солонини. Множество цїнних річий або відкидано або продавано другим як н. пр. кости, ратицї, кров, тельбухи, роги та всїлякі відпадки. Але поволи переконали ся ми, що оплатить ся все то переробляти. Ми устроїли дві хемічні лябораториї, що містять ся в оптім будинку, одну для розслїдів а другу для виробів. Тепер даємо роботу пятьдесяти хемікам. Звідтам виходить цїла купа аптикарских виробів. Поминувши пепсину [1]), котрої неапетитний початок чей добре знаєте, робимо н. пр. з т. зв. телячого молочка панкреатину, средство на травленє для дїтий, відтак суперналїну для здержаня кровотечі, позаяк она стягає кровоносні судини. Щоби виробити лиш один фунт того средства, треба на то деяких орґанічних частий із 18.000 штук рогатої худоби.

В однім будинку Армурового міста виробляють всїлякі можливі препарати з мяса, а при тім працюють сотки робітників при помочи машин; мясний екстракт на взорець Лібіґового в коробках і табличках, віґоталь та всї-

[1]) Пепсина єсть то фермент жолудковий, котрий має ту прикмету, що при звичайній теплотї тїла розпускає білок і білкові творива, які знаходять ся в наших стравах, і переміняє їх на так звані „пептони“, творива подібні до плинного білка, котрі опісля жолудок і кишки можуть легко втягати в себе і впроваджувати їх в кров.

свобода зборів. Що правительственні орґани не обмежають тої свободи, доказом то, що від 1 серпня зголошено в Кракові 13 а у Львові 26 зборів. З тих лиш два заказано з причини спізненого зголошеня. Але права і свободи мусять бути для всіх рівні. Скоро же одні хотять обмежати другим ті права і грозять ужитєм насильства, єсть обовязком покликаних до того орґанів допильнувати рівности права для всіх, отже удержати суспільний лад. Ділане тих орґанів буде тим успішнійше і лекше, коли ціле публичне мнінє стане по стороні тих, що боронять ладу, отже й рівних для всіх свобід.

Тимчасом на жаль буває у нас нераз, що чи то для показаня туготи, чи то ґенералізуючи поодинокі факти нетакту або навіть брутальности орґанів власти безпечности, або може й длятого, що ще з давних часів лежить в нашій крови брак пошанованя для власти, публичне мнінє безкритично і вже з гори займає становище против поліциї. Звертаю поважно увагу цілої суспільности на велику небезпечність, яка містить ся якраз в тім прояві для самої суспільности... З моеї же сторони увіряю, що кождого вибрику чи переступленя законів зі сторони властий безпечности буду строго доходити і карати, але нехай же суспільність улекшає їм виконанє їх задачі, а не утрудняє.

Они боронять рівної свободи для всіх, боронять законів, які ми самі для себе установили, а роблять то нераз з нараженем здоровля і житя. Дня 15 жовтня в Кракові підчас демонстрациї було ранених 5 жовнірів поліцийних — з демонстрантів ніхто. Зато ствerджено, що демонстранти нераз приходили і у Львові і в Кракові з камінєм в кишенях, отже вже з гори з каридостойним наміром.

Мимоволі насуває ся припущенє, що єсть намір змусити власти, щоби ужили дальше ідучих средств безпечности, змусити, щоби виступила не лиш поліция, але й войско. Коли би оно зробило ужиток з оружия, легко може стати ся, що невинний прохожий станесь жертвою своєї цікавости, що в заколоті женщина або й дитина буде позбавлена житя. Тоді обуренє і заворушенє прибрало би очевидно широкі розміри, котре можна би легко використати для партийних цілий.

Нема гіршої тиранії, як тиранія товпи, в котрій беруть верх чувства ненависти. Они можуть легко звернути ся против людий иншої народности або иншого віроісповіданя, а перед тою небезпечностию остерігаю також суспільність. Я вказав, як важний обовязок спадає на суспільність — що же до обовязку, який тяжить на мені, можу Вас увірити, що з цілим спокоєм, котрий дає мені пересьвідченє, що стояти буду на основі прав і справедливости, із цілою енерґією, на яку мене стати, сповню, що належить до мене.

Грімкі оплески роздались по промові Єго Екси. п. Намістника і на тім закінчено засіданє.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Страйк зелізничий. — З Угорщини. — Події в Росиї. — Революция в Бразилії.

Сойми краєві, як доносять віденські ґазети, будуть радити ще до 23 с. м. Коли відтак збере ся парлямент, ще точно не знати, але вже тепер роблять ся приготовленя до него. Президент міністрів др. Ґавч конферував оногди з кількома проводирями партий. Він принимав послів дра Бернрайтера, дра Люеґера, дра Пацака і дра Крамаржа. Згадані посли конферували також з міністром справ внутрішних ґр. Біляндтом-Райдтом, а др. Бернрайтер розмавляв також і з міністром справ заграничних. На тих конференциях проводирів партий з шефом кабінету дром Ґавчом розбирано парляментарну ситуацию і проґраму робіт підчас надходячої зимової сесиї. На першім пляні стоїть справа реформи виборчої. Проводирів партий повідомлено о основах внесень правительства в справі реформи виборчої, котра, як зачувати, має скасувати теперішну систему курий. Що до самої проґрами робіт, то зачувати, що правительство має намір ще скінцем сего місяця скликати Раду державну і зажадати від неї залагодженя слідуючих справ: провізория буджетова, угоди торговельні, континґент рекрутів і квота на спільні видатки. То суть т. зв. „конечности державні“. Скоро би парлямент не залагодив борзо і в пору тих справ, то буде розвязаний, а правительство ужиє незалагодженої в пору реформи виборчої за плятформу до нових виборів. Коли же парлямент буде працювати, то буде ще дихати аж до червня слідуючого року.

Страйк зелізничий чи радше пасивний опір не прибрав ще великих розмірів і може бути, що не розширить ся. Як з Відня доносять, поїзди зелізничі відходять ще правильно. Доси укарано лиш одного із страйкарів в Будієвицях, з вини котрого поїзд товаровий заступив був дорогу поїздови особовому.

З Будапешту доносять, що там від кількох днів виринула в часописях і пропаґує ся ґадка утвореня нової коаліциї на основі угоди з 1867 р. Сею справою займає ся ревно кількох політиків. Ходить навіть чутка, що ґрупа Андрашого, партия народна і фракция Банффі'го мають виступити з теперішної кошутівскої коаліциї.

Петербурґска аґентия телеґрафічна доносить о слідуючих змінах в правительстві: Теперішний шеф департаменту скарбу, Шіпов, іменований міністром скарбу; товариш міністра скарбу Куттлєр іменований міністром рільництва; товариш міністра скарбу Тімірязєв міністром торговлі; директор полуднево-західних зелізниць Немешаєв міністром комунікаций, а товариш контрольора державного Філософов іменований контрольором державним.

Розрухи в Кронштадті мимо урядового запереченя були далеко грізнійші, як то в перший хвили доношено, а причина була слідуюча: Пів компанії маринарки збунтувалась була против своїх официрів і її арештовано та ведено до арештів на корабли „Русь“. Коли їх відводжено, почали они кликати до инших моряків: Братя, ратуйте нас, бо нас застрілять. Инші моряки кинулись тоді на поміч, відбили арештованих а узброївшись в карабіни, пішли

лякі консерви з мяса. Коробки роблять машинами в окремій фабриці, що належить також до Армура. Одним із найважнійших виробів то ковбаси а у фабриці видів я цілий баталїон робітників, що виробляють мортаделлї, салями, ґотайскі та ліоньскі ковбаси і многі инші роди, всіх разом 67. Всего того виробляють на день по чверть міліона фунтів а многі з тих ковбас вивозять до Европи, мортаделлї до Італії, ґотайскі ковбаси до Німеччини а ліоньскі до Франциї.

Инша фабрика служить виключно лиш до переробльованя костий на білярдові кулі, колодки до ножів, ножі до розтинаня паперу, на марки до граня і т. д. Одна, дуже штучно придумана машина виробляє лиш самих ґузиків чверть міліона на день. В окремих фабриках виробляють з кістяного олію та олієморґарини (котра лишає ся при переробльованю лою), альбуміну і каруку, мило і штучні навози. Розуміє ся, що вся тота робота на величезні розміри потребує також сили пари. Мікер повів мене до будинку, де уставлені парові машини в силї 26.000 коний. В місци, де уставлені парові кітли, уживають всіх найновійших винаходів. Вся робота: довіз вугля, розгортанє, вибиранє та вивоженє попелу і т. п. відбуває ся автоматично а в цілім тім просторім місци, що подобає ніби на якусь чародійну кухню, працює всего лиш чотирох робітників!

В будинку, де лагодять консерви, побачив я, як там до блискуючих бляшаних коробок вкладають велику масу курячого мяса, а коробки залютовує відтак дуже штучно придумана машина так, що воздух не може дістати ся до середини. То спонукало мене запитати, звідки бере Армур кури?

— Ми маємо таки свої — відповів на то Мікер. Маємо в ріжних сторонах на заході 400 ферм, де годуємо кури, робимо знаменитї інтереси з яйцями і ріжемо що року пятнайцять міліонів курий!

Я не міг тому всему досить надивувати ся. Ми зайшли відтак до величезних холодників під землею, справдешних катакомб або якихсь підземних вязниць з тяжкими подвійними дверми з дерева та подвійними деревляними стїнами. Там висїли цїлї стада волів, порозрізуваних на половину, красно і чистенько приготовлених до розсилки, а цїла армія робітників порала ся коло того, щоби їх накладати на малі ваґони та вивозити на улицю, де стояли цілі поїзди зелізничі, що мали їх везти дальше. На кождім ваґоні видко виписане великими буквами імя Армура і Ски в Чікаґо. Оба кінці тих ваґонів наповнені в середині грудами леду. — Ми з'ужигковуємо що року міліон тон леду, а що дня тілько, кілько міг би набрати великий пароход — пояснив мені Мікер.

— А ваґонів доставляє Вам чи не Пульман?

— Ні; ми робимо їх собі самі в нашій власній фабриці ваґонів. Доси виготовили ми вже 10.000 ваґонів! Я сподівав ся вже почути, що тота всесьвітна фірма фабрикує також чоботи і біле, цьвяхи і скрині.

— Скрині? розуміє ся, що робимо їх самі. Та й бочки і вози наборові. Таже у нас єсть в руху десять тисячів возів наборових з двайцять тисячами коний, все то власність фірми. — Ну, я вже досить надивив ся. Мені ішов мороз по тїлї, не лиш від студеного воздуха в тих підземних катакомбах. Я хотів вийти. Мікер ішов попереду, але ми не могли довго знайти виходу. Тяжкі двері були замкнені, а другими отвертими ішло ся до вузких, понурих отворів до витяганя набору підносами; неясні, червоні лямпи пускали якраз тілько сьвітла, щоби де на ховскій земли не впасти на купи зарізаних зьвірят. Ми вернули ся назад і наконець вийшли знову на двір, значить ся на густий, парний воздух, заповітрений вонею тельбухів і крови.

Так находив ся я кілька годин, оглядаючи величезну фабрику різницку. Ґадав би хтось, що то одинока така фабрика в Чікаґо, в Америці ба й в цілім сьвіті. Тимчасом не далеко від Армурової фабрики побачив я другу з написею Свіфт і Ска, як Армурова.

(Дальше буде).

до міста, де стали стріляти на осліп до всїх. Після вістий у французских ґазетах підпалено місто в ріжних сторонах і вигоріло 15 улиць а цїлий порт єсть знищений.

Вельми характеристична єсть слїдуюча вість з Гельзінґфорса: Ґубернатор вибороский приказав арештувати поліцмайстра і секретаря уряду поліцийного за спроневірене оружия.

З Бразилії наспіла вість о якийсь революциї. З Ріо Жанейро доносять іменно, що цїлий ґарнізон і кріпость Ст. Круц збунтували ся. Бунт, здаєсь, був вже віддавна приготовлений. В завзятій борбі мало згинути 3 офіцирів і 60 вояків. Після иньших вістий в Ріо Жанейро не було ніяких розрухів і революциї поправдї не було; вибух лиш бунт залоги в кріпости Ст. Круц.

Новинки.

Львів, дня 11 падолиста 1905.

— **Іменованя.** П. Міністер рільництва іменував управителя лїсів і маєтностий державних, Володислава Лесняка люстратором.

— **Почетне горожаньство.** Рада міста Стрия ухвалила на оногдашнім засїданю надати почетне горожаньство послови на сойм краєвий др. Филипови Фрухтманови.

— **Рада шкільна краєва** постановила зачислити книжку під заголовком: „Як плекати і доглядати садовину, коли хоче ся мати з неї дохід“ — написав Василь Породко. Часть перша. Коломия 1905. Цїна примірника 50 сотиків — до ряду книжок дозволених на нагороди пильности і до біблїотек шкільних для старшої молодїжи шкіл народних.

— **Лихий тютюн.** Львівскі ґазети підносили кілька разів, що деякі роди тютюну і циґар походячі з фабрики у Винниках суть лихі. Управа монополю тютюнового розвела дотичне строге слїдство по всїх галицких тютюнових маґазинах і показало ся, що дїйстно тютюн і циґара, вироблені в місяци червни с. р. у фабрицї в Винниках не відповідають вимогам. В виду того всї маґазини тютюну в Галичинї одержали приказ не видавати товару виробленого того місяця, лиш звернути его назад до фабрики у Винниках, а той тютюн і циґара, які звернули трафіки і консументи, виміняти за лїпший. Причиною, що тютюн зіпсував ся, було, як здає ся, то, що в часї его розсилки була слота, але може бути, що до того причинили ся також і відносини місцеві в самій фабрицї. Скоро будуть побудовані нові убікациї у винницкій фабрицї, то тютюн вже не буде псувати ся в самій фабрицї.

— **Пристанок в Лаврикові.** З днем 15-го падолиста с. р. отвирає ся на шляху зелїзниції льокальної Львів-Белзець-Томашів поміж стацiями Добросин і Камінка-Лїпник перестанок „Лавриків“ для руху особового і пакункового.

— **Засипані землею.** При ул. Шкарповій ч. 5 копали вчера два робітники землю. Нараз урвала ся величезна груда землї і засипала обох. Завізвано зараз на поміч сторожу огневу, котра під проводом свого команданта п. Єлїсєвича відкопала дуже скоро обох робітників, ще живих. Один з них, Іван Клекан, лїт 33, був лиш легко потовчений. Далеко гірше вийшов другий робітник Франц Пельц, старший від свого товариша о 10 лїт; его не лиш потовкло, але й зломило ліву ногу в кількох місцях. Поготівле ратункове подало обом першої помочи, а Пельца відставили до шпиталю. На кого спадає вина за сю нещасливу пригоду, поки-що не знати.

— **Страшна пригода** стала ся сими днями у Відни вечером около 10 години недалеко стациї державної зелїзниції Шенбрун. В хвили, коли надходив поїзд, надійшла якась може 20-лїтна дївчина і дістала ся під льокомотиву, котра перетяла нещасливу на половину як раз по самій серединї. Хто була тота дївчина і чи нещастє стало ся случайно, чи може дївчина сама шукала смерти, доси не вияснило ся.

— **Новий календар в Росиї.** Петербургска академія наук має в найблизших днях радити над справою зміни календаря. Як доносить „Нов. Время“, має „нове численє часу“ розпочати ся вже в слїдуючім роцї і длятого місяць лютий буде о 13 днів коротший, так, що від дня 1 марта 1906 російский календар буде вже зовсїм згоджувати ся з календарем цїлого культурного сьвіта. То-ж то будуть в день 1 марта плакати деякі староьвіри в Галичинї!

— **Пригода з пачкарями.** Два австрийскі пачкарі, що недавно тому пішли були з Тиролю до Швайцариї за тютюном та иньшими річами, від котрих на граници треба би було платити мито, вертали сими днями назад домів через гірский перехід Сільврета, бо довідали ся, що урядник митовий Комерґаль занедужав, а їм через той перехід найдогіднїйша була дорога. Отже серед темної мрачної ночи вертали майже зовсїм безпечно, не сподїваючись ніякої перешкоди. Тимчасом донька урядника постановила виручити батька і взявши карабін, станула сама на вартї в самотнім завіянім снїгом переходї. Досьвіта добачила она вертаючих пачкарів і сховала ся борзенько поза якусь скалу. Коли они були вже досить близько, виступила она против них, змірилась до них карабіном і казала їм станути. Пачкарі перепудили ся і покидали свої товари, але пізнавши по голосї, що то женщина, взяли ся єї просити а відтак і обіцювали добре заплатити. Коли то все нїчого не помагало, кинулись они на панну Комерґаль і були би може єї навіть і забили, але она уміла дати собі раду. Одного пачкаря вдарила так сильно кольбою в голову, що той без памяти повалив ся на землю, відтак стрілила а на даний знак прибіг і недужий батько на поміч і так обоє по завзятій борбі половили пачкарів.

— **Огонь в шпитали.** В Кастель-Тексіно в полудневім Тироли вибух дня 6 с. м. около полудня в тамошнім шпитали огонь, а що на подї було богато сїна і соломи, то ширив ся так скоро, що цїлий будинок згорів заким ще могла прибути на місце сторожа пожарна. Можна собі подумати, що дїяло ся межи недужими, котрі не могли ратувати ся від грозячої їм смерти в огни. Але всї жителї міста кинулись до горючого шпиталю і так борзо повиносили всїх недужих, що нікому з них нїчого не стало ся. Лиш управа шпиталю потерпіла значну шкоду, котра впрочім була обезпечена.

— **Ілюстрований музичний календар** на рік 1906 появить ся вже небавком. Чистий дохід з розпродажи призначений — як торік — на будову руского народного театру у Львові. Сей календар поручають з найлучшої сторони: практичність, дешевість і постійна вартість. На зміст складають ся: а) Календариюм і добірні статї занимаючі однаково і для немузиків; б) „Небесні Сьпівцї“ драматична алєґория С. Яричевского, справлена і розширена автором. Річ патриотична і гарна, надаюча ся до сценїчних вистав, без великих заходів, для аматорских кружків — вкінци в) перша новість в рускій лїтературі музичній п. заг. „Короткий начерк науки гармонії і композиції о. В. Матюка з численними примірами в нотах. Все разом коштує — лиш в дорозї передплати — franco 1 кор. По видрукованю цїна буде висша. Замовляти належить завчасу перекавами почт. під адресою: Р. Зарицкий, Львів, ул. Сикстуска ч. 62. При більших замовленях за готівку, для Боянів і учеників 10% опусту.

Телеґрами.

Будапешт 11 падолиста. Міністри бар. Феєрварі, Ляній і Крістоффі виїхали вчера до Відня.

Петербург 11 падолиста. У всїх російских містах замкнено університети і висші заведеня наукові.

Петербург 11 падолиста. На цїлім обшарі царства польского має бути заведений военний стан.

Париж 11 падолиста. З причини подїй в Кронштадтї настав в Петербурзї переполох. Папери рентові спали о 2 процент.

Париж 11 падолиста. Міністер війни Берто має уступити а его наслїдником буде або радикальний посол Жере або ґен. Ляньльоа.

Петербург 11 падолиста. В Кроштадт оголошено вчера военний стан.

Петербург 11 падолиста. Перше число социялїстичної часописи „Наша Жизнь“ сконфісковано, а против редактора розведено слїдство за оголошенє проґрами партиї.

Київ 11 падолиста. Тутешний поліцмайстер Чиховский і его товариш Безонов, против котрих піднесено жалї за їх поведенє підчас розрухів, одержали димісию.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові д. 10 падолиста:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·10 до 8·30; жито 6·20 до 6·40; овес 6·30 до 6·50; ячмінь пашний 5·90 до 6·20; ячмінь броварний 6·40 до 6·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —— до —·—; горох до варення 8·50 до 9·50; вика —·— до —·—; бобик 6·30 до 6·50, гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 45·— до 60·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).